

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 352

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 iunie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
31.		Decizia nr. 186 din 2 aprilie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	7–8
		Decizia nr. 197 din 9 aprilie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	9–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
32.		338. — Hotărâre pentru aprobarea Amendamentului convenit prin scrisoarea semnată la Washington la 13 iulie 2012 și la București la 9 august 2012 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare și la Acordul de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnate la București la 28 decembrie 2007	12–14
33.		343. — Hotărâre privind unele măsuri de utilizare a Fondului elvețian de contrapartidă constituit în temeiul Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Confederației Elvețiene privind acordarea asistenței financiare, semnat la București la data de 26 noiembrie 1992, modificat prin Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Confederației Elvețiene, semnat la București la 14 decembrie 2001	14–15
34.		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
		234. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Dorel Fronea din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce Autoritatea Națională a Vămirilor	15
		239. — Decizie pentru numirea doamnei Carmen-Dorina Drăgan în funcția publică de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici	16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 153 din 12 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. g ¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 69 alin. (5) teza finală din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	4–6

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE**

cu privire la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții tranzitorii privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de modificare a Regulamentului (UE) nr. [...] [DR] în ceea ce privește resursele și repartizarea acestora pentru anul 2014 și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. [...] [PD], (UE) nr. [...] [HZ] și (UE) nr. [...] [privind OCP unică] în ceea ce privește aplicarea acestora în anul 2014 — COM (2013) 226 final

Având în vedere Raportul comun al Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/379 din 5 iunie 2013 și al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală nr. XXIII/220 din 6 iunie 2013, în temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul constată că propunerea de regulament respectă principiile subsidiarității și proporționalității. În urma analizării fondului propunerii și în perspectiva negocierilor care se vor desfășura, Senatul subliniază că salută această inițiativă a Comisiei Europene, dar ar fi utilă introducerea unor reglementări tranzitorii, la nivel european și pentru măsurile „Sprijinirea fermelor de semi-subsistență” și „Înființarea grupurilor de producători”. Dat fiind faptul că dispozițiile tranzitorii privind sprijinul pentru dezvoltare rurală asigură trecerea de la actualul exercițiu financiar către viitorul

exercițiu financiar privind sprijinul acordat dezvoltării rurale din Fondul european agricol de dezvoltare rurală și având în vedere amploarea și efectele acțiunii preconizate, aplicarea acestor dispoziții la nivel european reprezintă modalitatea cea mai adecvată pentru atingerea obiectivelor de dezvoltare rurală.

Art. 2. — Opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite către instituțiile europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 iunie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 11 iunie 2013.
Nr. 31.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****HOTĂRÂRE**

cu privire la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime [de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.198/2006 al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 861/2006 al Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. XXX/2011 al Consiliului privind politica maritimă integrată] — COM (2013) 245 final

Având în vedere Raportul comun al Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/381 din 5 iunie 2013 și al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală nr. XXIII/219 din 6 iunie 2013, în temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul constată că propunerea de regulament respectă principiile subsidiarității și proporționalității. În urma analizării fondului propunerii și în perspectiva negocierilor care se vor desfășura, Senatul subliniază următoarele aspecte:

a) O acțiune uniformă a Uniunii Europene pentru toate fondurile cadrului strategic comun, în situația în care sumele alocate prin acestea diferă și, implicit, efortul de implementare a acestora este diferit, este de natură a ridica semne de întrebare cu privire la proporționalitatea acțiunii Uniunii Europene. Coroborat cu faptul că prin Fondul european pentru pescuit și afaceri

maritime se alocă cea mai mică sumă dintre toate fondurile cadrului strategic comun, aplicarea principiului proporționalității se traduce printr-o acțiune mai redusă a Uniunii Europene;

b) Totodată, dispoziții esențiale din Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime sunt stabilite prin acte delegate, care sunt emise ulterior de către Comisia Europeană, fără a urma procedura ordinară, ocazie cu care se evaluează respectarea proporționalității. În acest sens, există rezerve față de adoptarea actelor de delegare pentru monitorizarea și evaluarea sistemului, durabilitatea criteriului de admisibilitate a operațiunilor sau

stabilirea criteriilor pentru corecțiile financiare, aceste elemente reprezentând puncte esențiale care necesită o abordare mai complexă, prin intermediul actelor de implementare.

Art. 2. — Opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite către instituțiile europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 iunie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 11 iunie 2013.
Nr. 32.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

cu privire la propunerea modificată de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, care fac obiectul cadrului strategic comun, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului — COM (2013) 246 final

Având în vedere Raportul comun al Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/380 din 5 iunie 2013 și al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală nr. XXIII/218 din 6 iunie 2013, în temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și Protocolului (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul** constată că propunerea de regulament respectă principiile subsidiarității și proporționalității. În urma analizării fondului propunerii și în perspectiva negocierilor care se vor desfășura, **Senatul** subliniază că susține armonizarea sistemelor pentru a permite o mai bună complementaritate a intervențiilor, dar elementele privind sistemele de punere în

aplicare (delivery system) trebuie să fie stabilite în cadrul Regulamentului privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime.

Art. 2. — Opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite către instituțiile europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 iunie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 11 iunie 2013.
Nr. 33.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 50/2012 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 46 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 50/2012 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 decembrie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La anexa nr. VI — Componența Comisiei pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului, domnul senator Bălu Marius — Grupul parlamentar al PDL — se include în componența comisiei, în locul domnului senator Cadăr Leonard — senator devenit independent.**

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 iunie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 11 iunie 2013.
Nr. 34.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 153

din 12 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 69 alin. (5) teza finală din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Vasile Câmpulungeanu în Dosarul nr. 2.073/98/2012 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.321D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. În acest sens, precizează că soluția legislativă cuprinsă în art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 a fost adoptată în scopul instituirii unui tratament juridic egal pentru toate categoriile de aleși locali. Consideră că cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa cu privire la consilierii locali își mențin, *mutatis mutandis*, valabilitatea și în ceea ce privește primarii, menționând, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 55 din 26 ianuarie 2012. De asemenea, cu privire la prevederile art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, consideră că sunt constituționale, invocând cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 239 din 4 martie 2008 și prin Decizia nr. 1.522 din 18 noiembrie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 1.554/F din 7 iunie 2012, completată prin Decizia civilă nr. 1.865F din 9 august 2012, pronunțate în Dosarul nr. 2.073/98/2012, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001**, excepție ridicată de Vasile Câmpulungeanu într-o cauză având ca obiect anularea unui ordin al Prefectului Județului Ialomița.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 contravin art. 15 alin. (1) din Constituție, întrucât, prin pierderea mandatului de primar ca urmare a demisiei din partidul pe a cărui listă a fost ales, se încalcă dreptul

constituțional de a beneficia de prevederile altor legi, în speță, de art. 8 alin. (6) din Legea partidelor politice nr. 14/2003 potrivit căruia „*Dobândirea sau pierderea calității de membru al unui partid politic nu creează privilegii sau restrângeri în exercitarea drepturilor cetățenești*”. Or, demisia primarului din calitatea de membru al partidului pe listele căruia a fost ales atrage pierderea dreptului cetățenesc de a fi ales și de a-și exercita mandatul legal de 4 ani, prin încetarea acestuia înainte de termen. Arată că primarul este constrâns să facă parte perpetuu din acel partid, chiar dacă nu mai corespunde opțiunilor sale politice. Mai precizează că primarul este în serviciul colectivității locale, în ansamblul său, potrivit art. 20 din Legea nr. 393/2004, nemaifiind în serviciul partidului pe a cărui listă a fost ales și nici a votanților acelui partid, astfel că nu se justifică dependența funcției de primar de apartenența la partidul care l-a propus și susținut în alegeri.

Mai arată că, dacă primarul nu mai este de acord cu doctrina partidului, poate întreprinde acțiuni de natură să conducă la excluderea sa din partid, dar aceasta nu va atrage încetarea de drept a mandatului. Se promovează astfel o apartenență formală a primarului la partidul pe lista căruia a fost ales, fără a fi însă voința sa liberă și fără a fi expresia libertății sale de gândire, opinie și asociere.

Precizează că libertatea de asociere în partide politice trebuie interpretată nu numai în sens restrâns de opțiune de asociere sau nu în partide, ci și ca libertate de asociere într-un partid sau altul. De altfel, comunitatea locală nu este interesată de orientarea politică ulterioară a primarului, ci de exercitarea cu bună-credință, eficiență și loialitate a mandatului.

În fine, susține că textul de lege criticat creează o discriminare referitoare la statutul aleșilor prin scrutin uninominal, întrucât parlamentarii, aleși uninominal, dar ca membri ai unui partid politic ce îi promovează și îi susține, pot demisiona pe parcursul mandatului, fără a-și pierde mandatul, pe când primarilor, aleși, de asemenea, uninominal, cu sprijin politic, li se refuză acest drept și sunt penalizați cu pierderea mandatului.

Referitor la dispozițiile art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, arată că împiedicarea primarului la exercitarea oricărei căi de atac împotriva hotărârii pronunțate în fond cu privire la anularea ordinului prin care prefectul a luat act de încetarea mandatului este de natură a crea consecințe grave pentru acesta, prin posibilitatea pierderii dreptului său la exercitarea mandatului, printr-un singur grad de jurisdicție. Susține că sunt absolut necesare două grade de jurisdicție în această materie prin care se înfrânge voința populară liber exprimată prin alegeri.

Tribunalul Ialomița — Secția civilă, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată. Arată că prevederile art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 nu nesocotesc dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât aplicarea principiului egalității nu înseamnă uniformitate, astfel că la situații diferite se aplică soluții diferite. Or, primarii și parlamentarii sunt două categorii supuse unui statut diferit, care justifică existența unor deosebiri în ce privește cazurile de încetare a mandatului. Consideră că prevederile art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 nu încalcă dreptul de acces liber la justiție, care nu presupune accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Așadar, nu reprezintă un viciu de neconstituționalitate stabilirea unor modalități diferite de exercitare a dreptului de acces liber la justiție, în funcție de anumite situații speciale, care justifică prin natura lor instituirea unei proceduri de judecată diferite. În ce privește celelalte prevederi constituționale pretins încălcate, apreciază că nu au incidență în cauză.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. Astfel, referitor la criticile formulate împotriva prevederilor art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004, invocă cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.167 din 11 decembrie 2007, în sensul că încetarea de drept a mandatului de primar în urma demisiei din partidul pe a cărui listă a fost ales este o consecință a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora partidele politice contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor. Electoratul acordă votul său unei persoane, pentru a îndeplini o funcție publică la nivelul administrației locale, în considerarea programului politic al partidului din rândurile căruia face parte la momentul alegerii și pe care această persoană urmează să îl promoveze pe perioada mandatului său de consilier local sau județean. De vreme ce alesul local nu mai este membru al partidului pe listele căruia a fost ales, înseamnă că nu mai întrunește condițiile de reprezentativitate și legitimitate necesare îndeplinirii programului politic pentru care alegătorii au optat. Prin urmare, nu se mai justifică menținerea acestuia în funcția publică. Altfel spus, pierderea calității de membru al unui partid politic pe a cărui listă a candidat și a fost ales de corpul electoral are drept consecință și pierderea calității de consilier local sau consilier județean. Cu privire la dispozițiile art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, arată că excluderea căilor de atac în acest caz a fost impusă de necesitatea soluționării prompte a unei situații foarte importante pentru orice comunitate dintr-un stat democratic, cea a încetării înainte de termen a mandatului de primar. Precizează că, din aceleași rațiuni de celeritate, legiuitorul a instituit obligația ca instanța de contencios administrativ să se pronunțe în 30 de zile de la data la care ordinul prefectului a fost atacat, amintind, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 239 din 4 martie 2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, astfel cum a fost completat prin art. 1 pct. 6 din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006, care au următoarea redactare:

— Art. 15 alin. (2) lit. g¹): „(2) *Calitatea de primar și, respectiv, de președinte al consiliului județean încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului în următoarele cazuri: (...)*

g¹) pierderea, prin demisie, a calității de membru al partidului politic sau al organizației minorității naționale pe a cărei listă a fost ales.”

De asemenea, obiect al excepției îl constituie și prevederile art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 69 alin. (5): „(5) *Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă.*”

Textul de lege menționat se referă la acțiunea pe care primarul al cărui mandat a încetat de drept poate să o introducă în vederea anulării ordinului prin care prefectul a luat act de această încetare. Din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia critică doar ultima teză a textului de lege citat, privitoare la caracterul definitiv și irevocabil al hotărârii pronunțate în primă instanță.

În opinia autorului excepției, sunt nesocotite următoarele prevederi din Legea fundamentală: art. 15 alin. (1) teza întâi, potrivit căreia cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi, art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și art. 129 privind folosirea căilor de atac. Se invocă, de asemenea, și prevederile art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — „*Libertatea de întrunire și asociere*”, dispozițiile art. 18 și art. 22 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice care consacră libertatea gândirii, conștiinței și religiei, respectiv dreptul de asociere, precum și prevederile art. 7 pct. 1 din Carta europeană a autonomiei locale, potrivit cărora statutul aleșilor locali trebuie să asigure liberul exercițiu al mandatului lor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate aduse prevederilor art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004, Curtea observă că acestea reglementează un caz special de încetare de drept, înainte de termen, a mandatului primarului, atunci când pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorității naționale pe a cărei listă a fost ales este voluntară, intervenind prin demisie. Rațiunea acestui text rezidă în faptul că, în urma demisiei din partidul politic care i-a susținut candidatura, primarul pierde, consecutiv, și girul alegătorilor, obținut inițial în virtutea candidaturii sale pe o listă susținută în campania electorală de un anumit partid politic și votată în final de aceștia. Legiuitorul a optat pentru o astfel de reglementare urmărind diminuarea migrației politice și a oportunistului politic, fenomene a căror existență a fost demonstrată de realitățile ultimilor ani. Schimbarea, pe parcursul mandatului, a apartenenței politice a primarului riscă să afecteze înseși interesele comunității, pe de o parte, prin perturbațiile și instabilitatea pe care le poate genera în cadrul aparatului administrativ prin intermediul căruia își exercită prerogativele de putere cu care a fost investit prin lege și care pot afecta eficacitatea acțiunilor întreprinse în îndeplinirea competențelor sale, iar, pe de altă parte, prin lipsa de certitudine în ce privește realizarea obiectivelor promovate în timpul campaniei electorale, în considerarea cărora alegătorii i-au acordat votul.

Autorul excepției susține că, prin pierderea mandatului de primar ca urmare a demisiei din partidul pe a cărui listă a fost ales s-ar încălca dreptul constituțional de a beneficia de prevederile altor legi, mai exact de cele ale art. 8 alin. (6) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, republicată, ulterior invocării excepției, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 6 august 2012, care prevăd că „*Dobândirea sau pierderea calității de membru al unui partid politic nu creează privilegii sau restrângeri în exercitarea drepturilor cetățenești*”. Susține, așadar, cu alte cuvinte, că pierderea calității de membru al partidului conduce la o restrângere a dreptului cetățenesc de a fi ales și de a-și exercita mandatul legal de 4 ani, prin încetarea mandatului înainte de termen. Curtea constată că nu se pune problema încălcării art. 15 alin. (1) din Constituție, la care, în contextul prezentat, autorul excepției își raportează critica de neconstituționalitate, întrucât încetarea mandatului de primar nu are drept consecință încălcarea vreunui drept garantat de Legea fundamentală. Curtea constată, în acest sens, că textul constituțional menționat conține o prevedere de principiu prin care se garantează cetățenilor beneficiul drepturilor și libertăților consacrate prin Constituție și prin alte legi. Curtea reține, totodată, că textul constituțional invocat precizează, cu aceeași valoare de principiu, faptul că cetățenilor le revin și obligațiile instituite prin Constituție și prin alte legi, ca termen generic pentru actele normative care reglementează conduita subiectelor de drept. Or, Constituția nu garantează păstrarea mandatului pe toată durata pentru care acesta este acordat. Menținerea acestuia depinde de exercitarea sa în acord cu ansamblul reglementărilor legale care condiționează deținerea acestuia. Curtea reține, de asemenea, că nu se aduce nicio atingere dreptului de a alege sau de a fi ales, de vreme ce, după încetarea mandatului de primar, înainte de termen, persoana în cauză are deplina libertate atât de a-și exercita dreptul de vot, consacrat de art. 36 alin. (1) din Legea fundamentală, precum și dreptul de a candida pentru orice altă funcție publică, dacă îndeplinește exigențele legii, instituite în aplicarea art. 37 alin. (1) din Constituție.

Din criticile formulate, se deduce că autorul excepției motivează pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 și prin comparație cu situația în care primarul își pierde calitatea de membru al partidului politic pe a cărui listă a fost ales ca urmare a excluderii, situație care nu se regăsește, în prezent, în cuprinsul textului de lege supus controlului de constituționalitate. Ipoteza evidențiată de autorul excepției, și anume că, atunci când primarul nu mai este de acord cu doctrina partidului, poate întreprinde acțiuni de natură să conducă la excluderea sa din partid, dar aceasta nu va atrage încetarea de drept a mandatului, nu poate constitui obiect al controlului exercitat de instanța de contencios constituțional, care nu are competența nici de a complini eventualele lacune ale legii, nici de a impune

legiuitorului să elaboreze o reglementare care să includă și situația respectivă, atât timp cât această omisiune nu este de natură să aducă atingere vreunui drept fundamental.

Curtea constată că nu poate reține nici criticile prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, argumentate pe existența unui pretins tratament discriminatoriu al primarilor față de parlamentari, în cazul acestora din urmă neaplicându-se aceeași sancțiune a încetării mandatului de parlamentar ca o consecință a pierderii calității de membru al partidului politic care i-a susținut candidatura. În acest sens, Curtea reține că parlamentarii sunt reprezentanții întregului popor, prin care acesta exercită suveranitatea națională, potrivit art. 2 alin. (1) din Constituție și care acționează în virtutea unui mandat reprezentativ acordat de întreaga națiune, potrivit art. 69 din Constituție. Tot astfel, în ceea ce privește aleșii locali (categorii în care se includ și primarii), art. 20 alin. (2) din Legea nr. 393/2004 garantează „libertatea de opinie și de acțiune în exercitarea mandatului alesului local”, caracterul reprezentativ al mandatului fiind prestabilit de art. 3 alin. (2) din lege, care prevede că „aleșii locali sunt în serviciul colectivității locale”. Cu toate acestea, deosebirea se justifică prin statutul constituțional diferit al celor două categorii de aleși, fiecare fiind reprezentanți ai unor autorități distincte, respectiv ai autorității legiuitoare și ai celei executive, care funcționează în baza principiului separației și echilibrului puterilor în stat, în cadrul democrației constituționale, potrivit art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală. Curtea remarcă, totodată, că legiuitorul constituuant a înțeles să reglementeze în chiar textul Legii fundamentale cazurile în care încetează calitatea de deputat sau de senator, acestea fiind enumerate în mod limitativ în art. 70 alin. (2) din Constituție.

II. Cât privește prevederile art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001, Curtea constată că acestea au mai format obiect al excepției de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 239 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 1 aprilie 2008, a stabilit că acestea conțin norme de procedură specială, derogatorie de la dreptul comun, adoptate de legiuitor în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție și care nu îngăduiesc exercitarea dreptului la folosirea căilor legale de atac și nu contravin nici principiului accesului liber la justiție. Totodată, Curtea a reținut că modalitatea de contestare în justiție a ordinului prefectului de constatare a încetării de drept a mandatului de primar este în mod firesc caracterizată prin celeritate, natura cauzelor supuse controlului judecătoresc în asemenea situații impunând o rezolvare promptă și definitivă pentru trecerea la etapa următoare, cea a declanșării procedurii pentru organizarea și desfășurarea scrutinului pentru alegerea unui nou primar.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, își mențin valabilitatea considerentele și soluția pronunțate cu acel prilej.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) lit. g¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și ale art. 69 alin. (5) teza finală din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Vasile Câmpulungeanu în Dosarul nr. 2.073/98/2012 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 186

din 2 aprilie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Camelia Moraru în Dosarul nr. 10.230/62/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 48D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 decembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 10.230/62/2011, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Camelia Moraru cu prilejul soluționării recursului formulat de Casa Județeană de Pensii Brașov împotriva Sentinței civile nr. 1.533 din 24 noiembrie 2012, pronunțată de Tribunalul Brașov în Dosarul nr. 10.230/62/2011.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a fost emisă fără respectarea condițiilor impuse de art. 115 alin. (4) din Constituție, neexistând o situație extraordinară care să impună intervenția de urgență a Guvernului pe cale legislativă. De asemenea, în ceea ce privește persoanele care au obținut o hotărâre judecătorească prin care au redobândit dreptul la pensia specială, aplicarea din oficiu, și nu la cerere, a dispozițiilor actului normativ criticat este echivalentă cu încălcarea prevederilor art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție. În sfârșit, arată că s-a creat o diferență nejustificată de tratament juridic între diferitele categorii de beneficiari ai pensiilor de serviciu, unii dintre aceștia beneficiind de reguli mai favorabile de recalculare a pensiilor.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile actului normativ criticat sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 115 alin. (4) referitor la condițiile în care poate fi emisă o ordonanță de urgență, art. 21 alin. (1) și (3) privind dreptul de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 16 referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, coroborat cu art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 au mai constituit obiect al analizei de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 214 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2012, Curtea a reținut că, „în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, existența unei situații extraordinare este motivată de Guvern prin trei elemente interdependente, consecințe ale intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 119/2010, și anume: lipsa identificării documentelor necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, impactul negativ al acestei situații asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor acestei legi, precum și necesitatea stabilirii unei etapizări a procesului de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității și egalității, în scopul stabilirii în mod just și echitabil a drepturilor de pensie, astfel încât persoanele îndreptățite să aibă posibilitatea să identifice și să depună la casele teritoriale de pensii toate documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale.

Prin urmare, având în vedere împrejurarea că, prin aplicarea metodologiei de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010, emisă în aplicarea Legii nr. 119/2010, în practică, s-a ajuns la emiterea unor decizii de stabilire a cuantumului pensiilor neconforme cu situația veniturilor realizate pe parcursul vieții profesionale a destinatarilor măsurilor de recalculare, precum și faptul că era necesară remediarea acestei situații într-un termen cât mai

scurt, pentru a se asigura valorificarea în mod just și în conformitate cu principiul contributivității a drepturilor de pensie a unor largi categorii socioprofesionale, Curtea constată că această împrejurare avea natura unei situații extraordinare.

Cât privește condiția ca situația extraordinară să impună, totodată, o intervenție legislativă urgentă, Curtea constată că adoptarea măsurilor în cauză printr-o ordonanță de urgență a fost modalitatea cea mai rapidă și eficientă pentru a pune la adăpost drepturile constituționale ocrotite prin art. 47 din Constituție și pentru a evita încălcarea lor. (În același sens este și Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011.)”

În același sens, prin Decizia nr. 893 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 4 ianuarie 2013, Curtea a precizat că Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 privind metodologia de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 29 iulie 2010, stabilea în art. 5 alin. (1) că „Recalcularea pensiilor de serviciu, prin determinarea punctajului mediu anual în sistemul public, se face pe baza documentelor existente în dosarele de pensii”, iar în alin. (4) al aceluiași articol prevedea că „La determinarea punctajului mediu anual se valorifică numai perioadele realizate până la data stabilirii sau, după caz, a recalculării pensiei de serviciu în baza legii speciale.” Din contră, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 dă dreptul beneficiarului pensiei să depună noi acte doveditoare din care rezultă alte date și elemente decât cele existente la dosarul de pensie și care să fie avute în vedere la stabilirea stagiului de cotizare și a punctajului mediu anual. De asemenea, actul normativ analizat cuprinde într-o reglementare completă și unitară întreaga procedură de revizuire a pensiilor, astfel că sunt evitate erorile de interpretare și aplicare a legii, semnalate, de altfel, și de instanțele de judecată, așa cum se arată în nota de fundamentare a acestei ordonanțe.

Prin urmare, Curtea a apreciat că, având în vedere necesitatea stabilirii cât mai corecte a dreptului la pensie, intervenția legislativă delegată a Guvernului pe calea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a fost justificată.

În ceea ce privește critica potrivit căreia aplicarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 ar duce la încălcarea dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, Curtea constată că sunt avute în vedere hotărârile judecătorești pronunțate în legătură cu aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 737/2010, în special acelea care au avut ca efect blocarea aplicării acestui act normativ, prin anularea sa.

Or, prin Decizia nr. 214/2012 Curtea a reținut că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu fac trimitere și nici nu urmăresc anularea ori lipsirea de efect a hotărârilor

judecătorești amintite. Acestea își păstrează valabilitatea cât privește aplicarea Legii nr. 119/2010, așa cum a fost reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 737/2010.

Actul normativ criticat instituie însă o nouă procedură administrativă de calcul al pensiei, ce trebuie văzută ca o etapă distinctă, ulterioară recalculării. Prin urmare, Guvernul nu a intervenit pe cale legislativă pentru lipsirea de efect a unor hotărâri judecătorești, ci a instituit o nouă procedură ce a urmărit stabilirea cât mai echitabilă și justă a pensiilor persoanelor menționate în dispozițiile art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010.

Actul normativ criticat instituie însă o nouă procedură administrativă de calcul al pensiei, ce trebuie văzută ca o etapă distinctă, ulterioară recalculării. Prin urmare, Guvernul nu a intervenit pe cale legislativă pentru lipsirea de efect a unor hotărâri judecătorești, ci a instituit o nouă procedură ce a urmărit stabilirea cât mai echitabilă și justă a pensiilor persoanelor menționate în dispozițiile art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010.

Cât privește critica referitoare la încălcarea principiului egalității în drepturi a cetățenilor, Curtea, prin Decizia nr. 1.587 din 13 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2012, a arătat, în esență, că instituirea unor tratamente juridice diferite poate fi justificată de existența unor situații obiectiv diferite, iar că, în stabilirea diferitelor cerințe de calcul al pensiei, o importanță semnificativă o au condițiile specifice în care diversele categorii socioprofesionale și-au desfășurat activitatea. Astfel, dispozițiile mai favorabile aplicabile cadrelor militare în activitate, soldaților și gradaților voluntari, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, sub aspectul acordării dreptului la pensie, sunt justificate de natura activității desfășurate, care creează condițiile unei uzuri corporale accentuate prin expunere la pericole de vătămare corporală și chiar de amenințare a vieții.

În ceea ce privește tratamentul juridic diferit aplicat magistraților, Curtea, prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a arătat că acesta este justificat de statutul constituțional al magistraților — statut dezvoltat prin lege organică și care cuprinde o serie de incompatibilități și interdicții, precum și responsabilitățile și riscurile pe care le implică exercitarea acestor profesii —, care impune acordarea pensiei de serviciu ca o componentă a independenței justiției, garanție a statului de drept, prevăzut de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Camelia Moraru în Dosarul nr. 10.230/62/2011 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale care a sesizat Curtea Constituțională și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 197

din 9 aprilie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Acsinte Gaspar — președinte
 Aspazia Cojocar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Cristina Toma — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Nagy Andrei în Dosarul nr. 6.100/30/2011 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.474D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarele nr. 42—44D/2013, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Tanko Edita, Frimu Ana-Maria și Timar Judita Vilma în dosarele nr. 2.837/119/2011, nr. 2.841/119/2011 și nr. 2.843/119/2011 ale Tribunalului Covasna — Secția civilă, precum și în Dosarul nr. 79D/2013, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Aurelia-Gabriela Alexe în Dosarul nr. 7.656/105/2011 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că, la Dosarul nr. 44D/2013, autorul excepției a depus o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 42—44D/2013 și nr. 79D/2013 la Dosarul nr. 1.474D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 2.075 din 19 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 6.100/30/2011, **Curtea de Apel**

Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Nagy Andrei într-un recurs împotriva sentinței pronunțate într-o cauză ce are ca obiect „asigurări sociale”.

Prin încheierile din 20 decembrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 2.837/119/2011, nr. 2.841/119/2011 și nr. 2.843/119/2011, **Tribunalul Covasna — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Tanko Edita, Frimu Ana-Maria și Timar Judita Vilma în cauze ce au ca obiect contestații împotriva deciziilor de revizuire a pensiei.**

Prin Încheierea din 28 ianuarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 7.656/105/2011, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Aurelia-Gabriela Alexe într-o cauză ce are ca obiect recursul declarat împotriva unei sentințe civile.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că legiuitorul delegat a intervenit în procesul de realizare a justiției, dat fiind faptul că deciziile de recalculare a pensiilor, emise în temeiul unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a dispus revenirea la cuantumul pensiilor avut înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 119/2010, nu pot fi executate din cauza intervenției actului normativ criticat, care dispune revizuirea tuturor pensiilor de serviciu. Ca atare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a lipsit de efecte executarea unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, ceea ce echivalează și cu încălcarea principiului constituțional al liberului acces la justiție.

Totodată, consideră că este încălcat și principiul egalității de arme, astfel cum este definit în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea cauzele *Ankerl contra Elveției*, *Niderost-Huber contra Elveției*, respectiv *Gorraiz Lizarraga și alții contra Spaniei*).

Autorii mai arată că prevederile actului normativ criticat sunt retroactive și contravin art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât afectează drepturi câștigate în temeiul legislației anterioare.

De asemenea, apreciază că diminuarea cuantumului pensiilor personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, astfel cum au fost stabilite inițial în baza legislației

speciale, îi afectează acestuia dreptul de proprietate și îi impune o sarcină excesivă și disproporționată, fără a menține un just echilibru între interesul general și imperativele protecției drepturilor fundamentale ale omului.

Autorii susțin că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 contravine și dispozițiilor art. 53 din Constituție, deoarece recalcularea pensiilor speciale este o măsură cu caracter definitiv, și nu temporar, iar în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, de esența constituționalității măsurii de restrângere a exercițiului unui drept sau al unei libertăți este caracterul excepțional și temporar al acesteia.

Totodată, apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a fost emisă cu încălcarea art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, precum și că drepturile patrimoniale obținute pe cale judecătorească au fost afectate prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență.

Autorii mai susțin că aplicarea din oficiu, iar nu la cerere, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2011, pe baza căreia s-a emis o nouă decizie identică celei anulate de instanță, încalcă prevederile art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție. Accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil rămân iluzorii dacă, după obținerea unei hotărâri judecătorești irevocabile, Guvernul, parte în proces, adoptă o normă prin care înlătură sau restrânge efectele hotărârilor judecătorești, fapt ce încalcă în același timp și securitatea raporturilor juridice.

Mai arată că dispozițiile criticate sunt nefondate și discriminatorii, deoarece pensiile vizate de dispozițiile art. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 119/2010, care nu se bazează pe contribuții sau se bazează pe o contribuție mai redusă decât a celorlalte categorii, s-au recalculat ori s-au revizuit după reguli mai avantajoase și, în consecință, majoritatea acestora s-au mărit, prin raportare la restul pensiilor speciale. Pe de altă parte, restrângerea dreptului de proprietate apare discriminatorie, deoarece regulile de recalculare au fost diferite pentru diferitele categorii profesionale, deși pentru toate aceste categorii ar fi trebuit să se aplice aceleași reguli.

Autorii susțin că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 este neconstituțională în întregul ei, deoarece introduce reglementări noi, altele decât cele prevăzute de Legea nr. 119/2010, într-o materie care se referă în mod clar la un drept fundamental.

De asemenea, autorii arată că textul criticat încalcă autoritatea de lucru judecat și reprezintă o imixtiune inadmisibilă a Guvernului în activitatea autorității judecătorești, prin înlăturarea efectelor unei hotărâri judecătorești.

Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și cea a Curții Constituționale.

Tribunalul Covasna — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, referindu-se la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în care sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 871/2010, nr. 1.270/2011, nr. 1.284/2011, nr. 1.359/2011, nr. 1.380/2011, nr. 214/2012, nr. 215/2012, nr. 533/2012 și nr. 687/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) referitor la statul român, art. 11 alin. (2) potrivit căruia „*Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern*”, art. 14 referitor la capitala României, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 20 alin. (1) și (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1) și (3) referitor la accesul liber la justiție, art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) potrivit căruia „*cetățenii au dreptul la pensie*”, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 alin. (4) și (6) referitor la delegarea legislativă și art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană.

De asemenea, apreciază că sunt încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind judecarea cauzelor în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la respectarea bunurilor persoanei fizice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea legală criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate. În acest sens, este, de exemplu, Decizia nr. 17 din 22 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 19 februarie 2013, prin care Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 este constituțională, pentru considerentele acolo reținute.

Cu acel prilej, în ceea ce privește motivele de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea a constatat că actul normativ criticat nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4) și (6), întrucât, avându-se în vedere iminența încălcării dreptului la pensie în lipsa unor măsuri adecvate, adoptarea măsurilor în cauză printr-o ordonanță de urgență a fost modalitatea cea mai rapidă și eficientă pentru a pune la adăpost drepturile constituționale ocrotite prin art. 47 din Constituție și pentru a evita încălcarea lor.

Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, vizând încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) din Constituție, Curtea a constatat că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu fac trimitere și nici nu urmăresc anularea ori lipsirea de efect a hotărârilor judecătorești amintite. Acestea își păstrează valabilitatea cât privește aplicarea Legii nr. 119/2010, așa cum a fost reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 privind metodologia de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. Actul normativ criticat instituie însă o nouă procedură administrativă de calcul al pensiei, ce trebuie văzută ca o etapă distinctă, ulterioară recalculării. Deși au vizat, în esență, același obiectiv, respectiv recalcularea pensiilor de serviciu conform principiului contributivității, Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt acte normative distincte, procedurile instituite fiind, de asemenea, separate și succesive.

Prin urmare, Curtea a constatat că Guvernul nu a intervenit pe cale legislativă pentru lipsirea de efect a unor hotărâri judecătorești, ci a instituit o nouă procedură ce a urmărit stabilirea cât mai echitabilă și justă a pensiilor persoanelor menționate în dispozițiile art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010.

De asemenea, Curtea a apreciat că nu poate fi reținută susținerea privind încălcarea principiului egalității de arme, element component al noțiunii de proces echitabil, astfel cum este definit în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dat fiind faptul că emiterea ordonanței de urgență criticate nu constituie o ingerință a Guvernului în administrarea justiției, în scopul influențării soluțiilor pronunțate în cazul unor litigii.

În același timp, Curtea a constatat că nu pot fi reținute nici susținerile privind încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1), precum și a prevederilor art. 1 din Primul

Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin raportare la art. 11 din Constituție. Relevantă, în acest sens, este și Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, ale cărei considerente sunt valabile și în prezenta cauză.

În ceea ce privește invocarea încălcării art. 53 din Constituție, Curtea a statuat că invocarea acestor dispoziții constituționale este lipsită de relevanță, întrucât dreptul la pensie este reglementat în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat.

De altfel, un argument suplimentar în sensul convenționalității măsurii de diminuare a pensiilor de serviciu îl constituie și decizia de inadmisibilitate pronunțată la 7 februarie 2012 de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele conexe *Ana Maria Frimu, Judita Vilma Timar, Edita Tanko, Marta Molnar și Lucia Ghețu împotriva României*, prin care s-a constatat că măsura de transformare a pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești în pensii contributive, în temeiul Legii nr. 119/2010, este conformă cu prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 14 din aceeași Convenție, chiar dacă acest lucru a însemnat o scădere cu 70% a cuantumului pensiilor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât considerentele cuprinse în decizia menționată, cât și soluția pronunțată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate privind pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 14 din Constituție, Curtea constată că acestea, prin obiectul lor, nu au relevanță în cauza de față, astfel încât nu pot fi reținute.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nagy Andrei în Dosarul nr. 6.100/30/2011 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale, de Tanko Edita, Frimu Ana-Maria și Timar Judita Vilma în dosarele nr. 2.837/119/2011, nr. 2.841/119/2011 și nr. 2.843/119/2011 ale Tribunalului Covasna — Secția civilă și de Aurelia-Gabriela Alexe în Dosarul nr. 7.656/105/2011 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale, în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Covasna — Secția civilă și Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2013.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Amendamentului convenit prin scrisoarea semnată la Washington la 13 iulie 2012 și la București la 9 august 2012 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare și la Acordul de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnate la București la 28 decembrie 2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 7 alin. (2) din Legea nr. 228/2008 pentru ratificarea Acordului de împrumut (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare și a Acordului de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnate la București la 28 decembrie 2007,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Amendamentul convenit prin scrisoarea*) semnată la Washington la 13 iulie 2012 și la București la 9 august 2012 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru

Reconstrucție și Dezvoltare și la Acordul de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu (Proiect privind controlul integrat al poluării cu nutrienți) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnate la București la 28 decembrie 2007, ratificate prin Legea nr. 228/2008.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea
Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Rovana Plumb
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean

București, 4 iunie 2013.
Nr. 338.

*) Traducere.

13 iulie 2012

Excelenței Sale Dlui **Florin Georgescu**,
ministrul finanțelor publice,
București, România

Stimate Domnule Ministru,

Proiectul privind controlul integrat al poluării cu nutrienți
Împrumutul nr. 4.873-RO și asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu
nr. TF058040-RO

Amendament la acordurile de împrumut și de asistență financiară nerambursabilă GEF

Ne referim la Acordul de împrumut dintre România (*Împrumutat*) și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (*Banca*) (*Acordul de împrumut*), Acordul de asistență financiară nerambursabilă dintre România (*Primitor*) și Bancă, în calitate de Agenție de implementare a Fondului Global de Mediu (*Global Environmental Facility — GEF, Acordul de asistență financiară nerambursabilă*) și scrisoarea suplimentară cu privire la performanță și indicatori de monitorizare a performanței (*Scrisoarea suplimentară*), pentru proiectul mai sus menționat, din data de 28 decembrie 2007, și scrisoarea dumneavoastră din 24 iunie 2012,

în care solicitați anumite modificări la Acordul de împrumut, Acordul de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu și Scrisoarea suplimentară.

Prin prezenta răspundem solicitării dumneavoastră și modificăm Acordul de împrumut și Acordul de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu după cum urmează:

1. Articolul (v) din partea 1 a descrierii Proiectului din anexa nr. 1 la Acordul de împrumut se elimină, iar articolul (vi) care rămâne este numerotat cu (v).

2. Tabelul din secțiunea IV. A.2 din anexa nr. 2 a Acordului de împrumut se modifică pentru a reflecta realocările solicitate. În consecință, tabelul revizuit din paragraful 2 al anexei nr. 2 la Acordul de împrumut este indicat în anexa nr. 1 la această scrisoare.

3. Articolul (v) din partea 1 a descrierii proiectului din anexa nr. 1 la Acordul de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu se elimină, iar articolul (vi) care rămâne este numerotat cu (v).

4. Tabelul din secțiunea IV. A.2 din anexa nr. 2 a Acordului de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu se modifică pentru a reflecta realocările solicitate. În consecință, tabelul revizuit din paragraful 2 al anexei nr. 2 la Acordul de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu este indicat în anexa nr. 2 la această scrisoare.

Excelenței Sale Dlui **Florin Georgescu**

Scrisoarea suplimentară revizuită se transmite separat.

Vă rugăm să confirmați acordul dumneavoastră față de cele de mai sus, din partea României, semnând, datând și returnându-ne copia acestei scrisori pe care v-o transmitem anexat, precum și Scrisoarea suplimentară revizuită anexată. Aceste modificări vor intra în vigoare la primirea copiilor contrasemnate ale celor două scrisori.

Cu stimă,

Peter Harrold,
director pe țară
Țările Europei Centrale și Baltice
Europa și Asia Centrală

Aprobat
România

Prin **Claudiu Doltu**
reprezentant autorizat,
funcția: secretar de stat
Data: 9 august 2012

13 iulie 2012

Excelenței Sale **Florin Georgescu**

ANEXA Nr. 1

ANEXA 1
Tragerea sumelor din împrumut

1. Tabelul de mai jos prezintă categoriile de articole care urmează să fie finanțate din sumele din împrumut fiecărei categorii și procentul din cheltuielile efectuate pentru articolele care urmează a fi astfel finanțate în cadrul fiecărei categorii.

Categorie	Suma alocată din împrumut (exprimată în euro)	Procentul din cheltuieli ce urmează a fi finanțat
(1) Bunuri, lucrări, servicii de consultanță și instruire în cadrul părții I a Proiectului	42.052.738,56	100%
(2) Bunuri, lucrări, servicii de consultanță și instruire în cadrul părții a II-a a Proiectului	3.364.489,10	100%
(3) Bunuri, lucrări, servicii de consultanță și instruire în cadrul părții a III-a a Proiectului	1.953.207,40	100%
(4) Bunuri, lucrări, servicii de consultanță (inclusiv audituri), costuri de operare în cadrul părții a IV-a a Proiectului	2.629.564,94	100%
SUMA TOTALĂ:	50.000.000	

Excelenței Sale **Florin Georgescu**ANEXA Nr. 2

ANEXA 1
Tragerea sumelor din grantul GEF

1. Tabelul de mai jos prezintă categoriile de cheltuieli care urmează să fie finanțate din sumele Acordului de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu, suma din Acordul de asistență financiară nerambursabilă acordată din Fondul Global de Mediu alocată fiecărei categorii și procentul din cheltuielile efectuate pentru articolele care urmează a fi astfel finanțate în cadrul fiecărei categorii.

Categorie	Suma alocată din împrumut (exprimată în USD)	Procentul din cheltuieli ce urmează a fi finanțat
(1) Bunuri, lucrări, servicii de consultanță și instruire în cadrul părții I a Proiectului	3.096.234,36	100%
(2) Bunuri, lucrări, servicii de consultanță și instruire în cadrul părții a II-a a Proiectului	1.921.191,43	100%
(3) Bunuri, lucrări, servicii de consultanță și instruire în cadrul părții a III-a a Proiectului	127.300,00	100%
(4) Bunuri, lucrări, servicii de consultanță (inclusiv audituri), costuri de operare în cadrul părții a IV-a a Proiectului	355.274,21	100%
SUMA TOTALĂ:	5.500.000	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind unele măsuri de utilizare a Fondului elvețian de contrapartidă
constituit în temeiul Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Confederației Elvețiene
privind acordarea asistenței financiare, semnat la București la data de 26 noiembrie 1992,
modificat prin Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Confederației Elvețiene,
semnat la București la 14 decembrie 2001**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,
având în vedere prevederile art. 5 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 794/1997 privind constituirea, administrarea și utilizarea Fondului de contrapartidă, cu modificările ulterioare, prevederile art. 3 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Confederației Elvețiene privind acordarea asistenței financiare, semnat la București la 26 noiembrie 1992, precum și schimbul de scrisori pentru prelungirea valabilității acordului pentru perioada 1995—1996, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 532/1996, astfel cum a fost modificat prin Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Confederației Elvețiene, semnat la București la 14 decembrie 2001, pentru modificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Confederației Elvețiene privind acordarea asistenței financiare, semnat la București la 26 noiembrie 1992, ratificat prin Legea nr. 369/2002, ale Hotărârii Guvernului nr. 268/2010 pentru aprobarea acordului convenit prin schimbul de scrisori, semnate la București la 24 iunie 2009 și la 20 octombrie 2009 între Guvernul României și Guvernul Confederației Elvețiene, pentru prelungirea valabilității până la 31 decembrie 2011 a Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Confederației Elvețiene privind acordarea asistenței financiare, semnat la București la 26 noiembrie 1992, precum și Minuta întâlnirii Comitetului mixt româno-elvețian pentru aprobarea proiectelor finanțate din Fondul de contrapartidă, semnată la București la data de 11 mai 2012,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă alocarea sumei de 3.146.890 lei din Fondul de contrapartidă constituit din contravaloarea în monedă națională a ajutoarelor acordate Guvernului României de Guvernul Confederației Elvețiene pentru continuarea proiectului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 616/2011 și Hotărârea Guvernului nr. 42/2012, constând în extinderea reabilitării

pavilionului C din cadrul serelor de expoziție ale Grădinii Botanice „Dimitrie Brandza”, pe raza municipiului București, sectorul 6.

(2) Universitatea din București asigură suma de 755.253,6 lei reprezentând valoarea TVA pentru proiectul prevăzut la alin. (1) din bugetul propriu de venituri și cheltuieli.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de administrator al Fondului de contrapartidă, transferă Universității din București — Grădina Botanică „Dimitrie Brandza”, în calitate de beneficiar al proiectului, suma prevăzută la art. 1 alin. (1), pe baza unei convenții de finanțare privind transferul, utilizarea și controlul sumelor alocate.

Art. 3. — Universitatea din București — Grădina Botanică „Dimitrie Brandza” prezintă Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Afacerilor Externe și Biroului Elvețian de Cooperare/Ambasadei Elveției la București raportări trimestriale privind stadiul realizării proiectului prevăzut la art. 1 alin. (1).

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean
Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie
Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,
Mihnea Cosmin Costoiu

București, 4 iunie 2013.
Nr. 343.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea, la cerere, a domnului Dorel Fronea
din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce
Autoritatea Națională a Vămilelor**

Având în vedere cererea domnului Dorel Fronea,
în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea
Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al
art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și
funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și
completările ulterioare, și al art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 110/2009
privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămilelor, cu modificările
și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul
Dorel Fronea se eliberează, la cerere, din funcția de vicepreședinte, cu rang de
subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care conduce
Autoritatea Națională a Vămilelor.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 12 iunie 2013.
Nr. 234.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru numirea doamnei Carmen-Dorina Drăgan în funcția
publică de secretar general al Agenției Naționale
a Funcționarilor Publici**

Având în vedere Adresa Comisiei de concurs pentru recrutarea înalților funcționari publici nr. 150 din 17 mai 2013, prin care se propune numirea în funcția publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici a candidatului admis în urma concursului susținut în data de 16 mai 2013, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 19.409 din 4 iunie 2013,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 12 lit. b), art. 18 alin. (2), art. 19 alin. (1) lit. b) și art. 62 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Carmen-Dorina Drăgan se numește în funcția publică de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 13 iunie 2013.

Nr. 239.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 638990